

tante Udlaan eller ved Indkøb af Papirer, bør komme hele Landet til gode, saaledes, at den Landsdel, der har ydet et Bidrag, ogsaa saa vidt som muligt bør høste godt af Kapitalanbringelsen. Jeg henstiller til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at der gives Stiftsøvrighederne saadanne Regler for Anbringelsen, at Anbringelsen af Midler, der ere hjemmehørende i Østifterne, kommer disse til gode, og Anbringelsen af Midler hjemmehørende i Jylland kommer denne Landsdel til gode.

Holger Petersen: Jeg havde ikke tænkt mig, at vi ved denne Finanslovbehandling skulde komme ind paa Toldloven, og hvem der bærer Skylden for dens Vedtagelse, men Udtalelser, der i Dag faldt fra den højtærede Konseilspræsident, og Ytringer, der i Gaar faldt fra det 2det Medlem for 7de Kred (Rottbøll) om, at Højre ogsaa bar sin Del af Ansaret for Toldloven og særlig for de finansielle Toldsatser, maa nødvendigvis fremkalde en Protest fra mig, der den Gang var Ordfører for Højre. Jeg kan ikke gøre det bedre end ved med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse de Ord, hvormed jeg indledede, og dem, hvormed jeg afsluttede min Tale ved eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstilling angaaende Lov om Toldafgifter den 4. Maj 1908: „De finansielle Betragtninger, som Flertallet har fremført i sin Betænkning, har det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke kunnet slutte sig til. Medens Mindretallets Parti altid har erklæret sig villigt til at gaa med til Nedsættelser paa de finansielle Toldsatser og har vist dette i Gerning ved Nedsættelse af Tolden paa de store Forbrugsartikler, hvor dette har kunnet forenes med forsvarligt Hensyn til Statens Finanser, saa kan Mindretallet paa ingen Maade billige Flertallets Standpunkt. Mindretallet finder det saaledes ikke forsvarligt, at Flertalsforslaget paa Toldloven og de dermed forbundne Lovforslag om Arveafgift og Spiritusbeskatning vil give en samlet, udækket Indtægtsnedgang af ca. 2½ Mill. Kr. Med de mange Krav, der de nærmeste Aar ville blive stillede til Statens Finanser, navnlig i Forsvarssagen, Lønningslove, muligt til Retsreformen, Jernbaneanlæg og meget andet, og med Henblik paa den Nedgang i Toldindtægterne, som upaatvivlelig i den Periode, vi nu gaa i Møde, vil finde Sted, finder Mindretallet det meget uforsvarligt at skride til en saa betydelig Indtægtsnedgang, som Flertallet har foreslaaet.

Naar den ærede sidste Taler mindede om Landstingets Højres Stilling i 1899, ere jo Forholdene saa betydeligt forandrede — hvad han ogsaa selv dvælede ved, idet vi vistnok gaa en Nedgangsperiode i Møde —, at Mindretallet ikke finder det rigtigt i dette Øjeblik at gaa med til en saa stor Nedgang som 2½ Mill. Kr.“ Jeg synes, det er tydeligt. Jeg kommer saa til nogle Ord, som jeg synes passe paa det ærede Medlems (Rottbøll) Udtalelser: „Jeg forstaaar nu saa godt, at det regerende Parti her i Landet gerne vil lulle sig i Søvn med, at denne Toldlov er evig dejlig, og at Højre inderst inde egentlig mener det samme. Kunde Regeringspartiet faa Højre til at erkende og udtale, at denne Lov ikke var saa gal endda, den kunde være bleven meget værre, og man er saa inderlig tilfreds med den, saa var Højre ligesom bleven delagtig i den og ansvarlig for den, og saa blev Ansaret for Fremtiden ikke alene lagt paa Regeringspartiet. Men Mindretallet i dette Ting vil ikke erkende, at det er nogen god Lov, netop fordi den er bygget paa en Teori, der er ude af Kurs i den meste Del af Verden, og fordi den ikke er bygget paa et sagligt Grundlag, der tager Hensyn til Landets fremtidige Udvikling; saa kan denne Lov i øvrigt indeholde mange Forbedringer, der ville gøre Gavn paa Omraader, hvor det tiltrænges“. Og videre fremme hedder det: „Den Krise, vi i Øjeblikket befinde os i, vil ikke være endt, fordi man faar et Par Bankers Forhold ordnede, eller ved, at der skaffes offentligt og kommunalt Arbejde i nogle Aar for en Del arbejdsløse. Nej, Kursen, vi styre i, er gal. Vi have alle og ikke mindst det ærede Landbrug en fast Tro paa vor egen Dygtighed og Fortræffelighed. Vi føle os dygtigere og flittigere end andre Nationer. Det er desværre en stor Fejltagelse, som vi maa se at vænne os af med. Men der er stødt noget andet og mere til, som forøger vor vanskelige økonomiske Stilling: Vor økonomiske Sans er i Færd med at forsvinde, og man har endvidere efterhaanden skabt sig en fast Tro paa, at vi ikke behøve at tage Hensyn til den Udvikling, til den Nationaløkonomi, som drives i vore Nabolande. Naar vi nu fortsætte paa samme Maade med den os egne Nationaløkonomi, Aar for Aar forøge vor Gæld til Udlandet og nu i Dag vedtage en Toldlov, som styrer en Kurs, der er modsat af de fleste andre Nationers, saa er der god Grund for mit Parti til at protestere herimod. Det regerende Parti staaar nu ved Opnaelsen af en af sine